-ше тъй като да не съществуватъ,освенъ само като работници,слуги,длъжници и починени,но и на умъ не му идваше мисълта да се гордѣе че всички тия хора сж негови волево и да мери съ тѣхъ свото до-стоинство да се държи като господаръ и да властува.Той нѣмаше никакво поня-тие за тѣхъ достоинство и се държеше съ тѣхъ извънредно простодушно същевре-мено и нахално когато трѣбваше.Даже въ облеклото му си личаха тия две чърти на неговия характеръ:то бѣше грълско-българско:моравъ фесъ съ черъ пискюл салтамарка отъ домашенъ шеякъ,червенъ поясъ върху бѣлата риза и тъмносини шалвари.Ако му бѣха предложили да носи въ онова врѣме цилиндъръ сто-га тая шапка да ставаше за въ работа той не би се отказалъ и отъ него,толкова малко мислеше за тия неща.Пловдивскитѣ чорбаджий,макаръ че истински уваж-аваха чорбаджи Вълка,но за на неговия синъ своеглавото поведение не веднажъ го съветва-ха му постегне юздитѣ.Работата бѣше че Груйо изглеждаше въ тѣхнитѣ благород-ни очи съвършенъ простакъ и нито ги поздравлѣваше нито пъкъ изпълнѣваше ония приети отношения къмъ по-старитѣ хора,,и чорбаджийски величия.Тъй напримеръ той никого не поздравлѣваше,плеваше право въ очитѣ благороднитѣ величия,биеше синоветѣ имъ въ гимназиона,секнеше се неблагоприлично,държеше ръцетѣ си въ джеповетѣ и се гаврѣше съ дерпицитѣ,заптиетата и евреитѣ по паза-ря.Стария Вълко обаче махваше съ ръка на тѣхнитѣ думи.Той вѣрваше че детето щомъ порасте ще се поправи и ще прекрасне съ добродетелитѣ си.И така стана:щомъ Груйо навърши двадесетъ години съвършено укротѣ и започна да мисли само за чорбаджийскитѣ работи,Чорбаджи Вълко веднажъ дважъ му напомни за женидба:дали той не иска да се ожени и даже бѣше му избралъ вече едном моми-че,дъщеря на търговецъ,но Груйо само се усмихна нѣкакъ невздържано и мазно,а послѣ се замисли и не благоволи да даде отговоръ.Стария на рачи да го закача по-вече и го остави на мира.Той вѣрваше че и за това ще му дойде времето.Цѣли две години изминаха а Груйо не хареса нито една мома пъкъ и къде можеше да види той такива,когато живѣеше все по-къра.Къмъ другия полъ сѣкашъ още не бѣше пробуденъ и не го виждаше.Неговата дива мисълъ и жажа-да за богатства не му даваха да мисли за такива неща и той още не познаваше страстъта,освенъ тая да сбира пари.Такива хора дълго живѣетъ съ една мисалъ каквато и да била тя толкова сж силни да вѣрватъ въ нея и цѣлъ животъ подобно на скъпернициитѣ могатъ да останатъ верни на нея,но стига веднажъ само да се разколебаѣтъ,макаръ и мъчно да то,и да захвърлѣтъ всичко настрана за да се